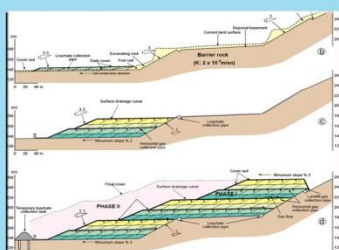

روش‌های دفن پسماند

۳

روش دره ای

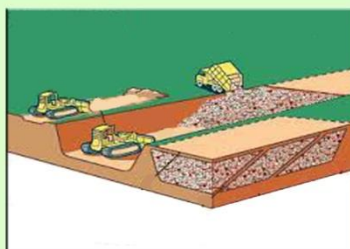
دره‌ها، آب‌کندها، گود خاکبرداری شده و معادن روباز متروک به عنوان محل دفن پسماند می‌توانند مورد بهره‌برداری قرار بگیرند. روش‌های قرار دادن و فشرده کردن پسماند در دره می‌تواند با شرایط هندسی سایت، نوع تجهیزاتی که برای کنترل گازها و شیرابه‌ها به کار می‌روند و دسترسی به سایت متغیر باشند. کنترل زهکش‌های سطحی اغلب یک عامل بسیار مهم در ایجاد سایت‌های دره ای است. معمولاً دفن کردن پسماند از ابتدای دره شروع گردیده و در دهانه انتهایی آن خاتمه می‌یابد تا بدین ترتیب از جمع شدن آب در پشت محل دفن پسماند جلوگیری شود.

۲

روش سطحی

این روش زمانی به کار می‌رود که زمین مناسب برای حفر سلول یا گودال برای دفن پسماند وجود نداشته باشد. آماده سازی سایت شامل نصب یک آستری و سیستم مدیریت شیرابه می‌شود. مواد لازم برای پوشاندن زمین باید از محل‌های دیگر به محل دفن حمل شود یا از موادی مانند کمپوست تولید شده در محل دفن، خاک و غشاهای ژئوسینتتیک، استفاده نمود. پوشش‌های خاکی و ژئوسینتتیک به طور موقت بر روی یک سلول کامل شده قرار می‌گیرند و می‌توان آن‌ها را پیش از دفن پسماند بعدی برداشت.

۱

روش حفر سلول یا گودال

این روش برای مکان‌هایی که مواد کافی برای پوشاندن پسماند در مرکز دفن پسماند وجود دارد و همچنین هیچ سفره آبی زیر زمینی در نزدیکی سطح زمین قرار ندارد ایده آل است. در این روش پسماند را در گودال‌های مربعی شکل با عمق و طول حدود ۳۰۰ متر و شیبی برابر ۲:۱ تا ۳:۱ می‌ریزند و خاک حفر شده را برای پوشش روزانه نهایی به کار می‌گیرند. پس از کندن سلول یا گودال آن‌ها را با لایه ای از آسترهای مصنوعی، خاک با نفوذ پذیری کم و یا ترکیبی از هر دو می‌پوشانند تا جلوی حرکت گازها و شیرابه‌ها را از محل دفن بگیرند.

